

АЛКОХОЛЪТ

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

Моят баща стана алкохолик в напреднала възраст. Дали аз или децата ми не сме предразположени към алкохолизъм, ако употребяваме алкохол?

При деца, които израстват в дом, където родителите имат проблем с алкохола, съществува двоен риск да станат алкохолици. Има различни предположения във връзка с този нерадостен факт. Изследванията показват, че предаваната генетична наследственост увеличава шанса да станат зависими от алкохола. Под влиянието на живот, воден в дом, обезпокоен от алкохолизма, още повече се увеличава вероятността децата да имат проблем в тази област. Допълнително децата на алкохолиците формират същата представа за себе си и срещат големи трудности под натиска на ежедневието, на което са били свидетели. Когато обстоятелствата станат трудни и проблемите възникнат, има голяма вероятност да се насочат към алкохола, за да избягат от действителността. Превантивното лекарство е - стой далеч от алкохола!

Чувал съм, че алкохолът е по-малко вреден при жените, отколкото при мъжете. Това вярно ли е?

Не, в никакъв случай. Когато е приет в тялото, той се транспортира и абсорбира от всеки орган. Разтваря се във водното съдържание на организма. Жените, в сравнение с мъжете, имат относително по-малко тегло. Ако пият същото количество алкохол, като мъжете, за един и същи период от време те ще имат повече алкохол в кръвния си поток от тях. Оттук - ще се произведе и по-бърза и силна

интоксикация в жената. Основният химически ензим, който разгражда и изхвърля алкохола от тялото, се нарича дехидрогеназа. При жените този процес се провежда по-бавно, отколкото при мъжете. Това още повече увеличава вредния ефект от алкохола при жените в сравнение с мъжете.

Алкохолът довежда и до увеличен риск от рак на гърдата при жените, дори когато малки дози се приемат ежедневно (при половин до 1 чаша на ден). Рискът от рак на гърдата още повече се увеличава, ако се приемат орално контрацептиви или се прилага хормоно-заместваща терапия и се съчетават с алкохол.

Допълнително значителен проблем за бременните жени е, че никога не пилят сами. Алкохолът, който се намира в кръвта на майката, ще бъде приет от развиващото се в нейната утроба бебе. Това причинява увреждане на детето. Все още не е установено какви нива на алкохол няма да навредят на бременността.

Отново - превенцията е по-добра от лечението. Алкохолът трябва да бъде отбягван.

В историята на моето семейство има коронарно-артериални заболявания. Чел съм, че умерено приемане на алкохол е добро за този сърдечен проблем.

Бих ли могъл да вземам алкохол като лекарство и превантивна мярка?

Много се е писало и в популярната и научна литература за възможната полза от умереното консумиране на алкохол и намаляването на артериалните заболявания на сърцето. Много от студиите, които се използват,

за да покажат тази така наречена полза, бяха ревизирани и ренализирани. Основно в студиите се говореше, че алкохолът защитава сърдечните артерии. Хора, които по-рано са пили, но се смятат за „непиещи“, са анализирани. Много от тях са спрели пиенето, защото негативният ефект от алкохола вече е увредил тяхното здраве. Когато умерено пиещите бъдат сравнени с въздържателите, които никога не са употребявали алкохол, те нямат никакво преимущество. (Addiction Research and Theory, май, 2006 г.)

Повече детайлни изследвания в студиите разкриват защо някои от групата на консумиращите алкохол показват по-добри здравни резултати. Това се е дължало на икономически и социални обстоятелства. Те са имали по-добър достъп до здравно наблюдение и прегледи и са тренирали често. Тази информация обяснява по-оптимистичните здравни резултати с по-добрия стил на живот, но не и с алкохола! (American Journal of Health Prevention, 2005 г.)

Приемането на алкохол като превантивна мярка не е безопасно. Препоръчваме като такава следното: да се правят редовни упражнения, да се наблюдава теглото и да се съблюдава диетата, подходяща почивка. Ако ви харесва, пийте червен гроздов сок, който е богат на антиоксиданти.

*Алзи Хендсайде,
директор на отдел
„Здравно обслужване“
към ГК*

*Питър Ландлес,
изпълнителен и асоциран директор на отдел
„Здравно обслужване“*

*Превод: настоятел
Трифон Трифонов*

Вашите Писма

Уважаема редакция,

Писмото ми всъщност е насочено към всички, които могат да отговорят и да окажат съдействие по повдигнатите въпроси. Краят на старата година и началото на новата е време за размисли, равностетка, нови идеи. В тази връзка имам редица въпроси и предложения. Тези идеи отдавна ми се въртят в главата, но явно досега не е имало достатъчно стимулиращ повод. Такъв вече е налице: отпечатаните наскоро книги на Дъг Бачелър „Библейски отговори“ и „Същностите на нашата вяра“, както и карето „Вашите Библейски въпроси“ в брой 11 от 2006 г. на „Християнска мисъл“. В предговора на книгата на Дъг Бачелър „Библейски отговори“ се казва, че в часа на неговото радиопредаване телефоните буквално прегряват от слушателски обаяния. Интересът е огромен. Съществува силен глад за разбиране на трудни библейски текстове и компетентни и убедителни отговори (а не просто само някакви отговори). България също не прави изключение и хората имат много, и то основателни и логични въпроси, но проблемът е в това, че просто няма кога, къде и на кого да ги поставят. Проповедниците винаги са заети, винаги бързат и ако човек изобщо успее да изкопчи някой отговор на интересуваш го библейски въпрос, то винаги това става в дви-

жение, забързано и под напрежение и отговорът обикновено е непълен и не достатъчно убедителен.

Преди повече от 10 години, когато бях кръстен, имаше определен ден и час за свободни въпроси и отговори върху Библията. За съжаление това вече отдавна не се практикува, а не съм чул изобщо в някоя църква да се провежда подобен час. Има само „Библейски курс“ за приятели на истината. Но курсове за кръстени членове на църквата, за повишаване на познанията им, образно казано - за напреднали, до ден-днешен не съм чул да съществуват. Популярното твърдение, че адвентистите са най-знаещите, може в някаква степен да е вярно по отношение на другите християнски църкви и за общите въпроси, но по отношение на по-трудни и задълбочени библейски текстове това съвсем не е така.

В тази връзка предлагам да бъде въведена от вестника постоянна рубрика „Вашите библейски въпроси“, която да бъде с по-голям обем, и във всички църкви да има час за библейски въпроси и отговори.

Лично аз също имам много въпроси, които спокойно биха стигнали до деня на Пришествието, но ще започна да ги задавам тогава, когато бъде осигурена възможност и на всички да могат да задават своите.

С най-добри пожелания за здраве и Божиите благословения през 2007 г.

Константин Няголов

Излекувана по чудо

През 1986 г. напилах бучка в гърдата си и бях оперирана. Проведах лъче- и химиотерапия. След една година светъл период отново заболях. Извършена ми бе гинекологична операция. Туморът бе дал разсеики и в белия дроб. И отново бях оперирана. Професор Чирков ми отстрани горен десен лоб от белия дроб. В клиниката се запознах с една вярваща жена, която говореше за Бога и даваше книжки на болните да четат. Аз прочетох нещо от Библията, но нищо не ми стана ясно.

Заминах на Искрец за възстановяване след операцията. През това време проба от тумора бе дадена за изследване. Резултатът бе отчайващ. Той бе дал метастази и в бъбрека и друга жлеза. Десет дни, докато бях на Искрец, се чувствах много зле, умираща. Имах висока температура, трицифрена утайка, раната от белодробната операция се отвори. С линейка, в която мислех, че няма да издържа, ме върнаха отново в София в много тежко състояние. Имах разсеики в костите, подут лимфен възел на шията, кракът ме болеше ужасно, не можех да ходя.

Започнах да ми изследват бъбрека и се оказа, че месец след белодробната операция отново трябваше да бъда оперирана. Сгромолясах се.

Вярващата жена все още беше в клиниката. Помолих я да се моли за мен. Не помня нищо от тази молитва, но Бог я чу и стана чудо.

Защо всичките десет девиги, чакащи Младоженеца Исус Христос, задрямват? Нали поне пет от тях са разумни, а и те заспиват заедно с неразумните?! Много лесен е отговорът, не достатъчно бдят, затова Господ казва: „Но бдете всякога и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред човешкия Син“ (Лука 21:36; Матей 24:42).

Затова ще ви разкажа една своя опитност.

Когато бях дете на около 12 години, връщайки се от нивата ни преди смрачаване, помолих баща си да ми разреши да мина пеша през гората. Като навлязох в нея, започнах да вървя по средата и по дължината ѝ, която е около 7 км. И като разбрах, че не излизам на открито, започнах да бягам бързо. Ставаше все по-тъмно и не се виждаше другата страна. Реших да се изкача на най-високото дърво и тогава можах да видя светлините на града, където живеех. Така пристигнах у дома. При друг случай, когато бях вече мъж на 40 години, се връщах от гората, където работех на пчелина си до късно следобед. Стъмваше се, но си спомних, че съм забравил нещо, и се

Бях прочела и списание „Здраве“. Една статия ми направи силно впечатление. Тя беше за това, как един страдалец се обърна към Бога със следните думи: „Господи, Твоята воля да бъде!“ С тези думи влязох за поредната четвърта операция по злокачествения процес вдясно, който се развиваше. Дотогава бях ходила на православна църква, но в мен нямаше вяра, отричах, че Бог съществува - бях тежко болна, а Той сякаш не искаше да ми помогне. Преди упойката лекарите изказаха съмнение в това, че ще издържа. Но стана чудо. Чувствах се закриляна и силна.

Преди това ходех в една протестантска църква и представих проблема си пред вярващите там. Те усърдно се помолеха за мен и аз само плачех, като чух за първи път в живота си тези чудни слова от Библията. Почувствах се като пращанка във всемира, гордостта ми се стопи и от сърцето ми се изливаха отрови. Реших да приема Бога с цялото си сърце и ум. През 1992 г. имаше евангелизация в нашия град. Посещавах я всяка вечер, чух за първи път за съботата. Реших да остана в адвентната църква. Тук получих мира, който ми беше необходим за моето изцеление. От началото на заболяването ми изминаха 20 години. Чувствам се отлично, ходя на разходки, правя гимнастика и живея здравословен живот. Благодарна на Бога, че ми даде изпитания и изходен път от тях, за да повярвам с цялата си душа и сърце.

Ангелина Ерева, Благоевград

върнах. Ставаше все по-тъмно, разбрах, че ще се объркам, затова поех пътя, който познавам от личен опит.

Мисля си, по пътя към Хананската нова земя, закъдето сме тръгнали през този тъмен свят и духовен мрак, не трябва ли от лично изследване да познаваме безлежите и знаците по пътя?

За тази цел повече внимание трябва да се отделя за изучаване на Словото Божие, светската и църковната история, особено на събитията, които са станали от 1844 г. досега и до края.

Важните въпроси заслужават да се влагат най-напрегнати умствени старания, за да бъдат разбрани. Служителите не трябва да се задоволяват да приемат само продукта от работата на другите умове, не, те трябва да изследват истината сами за себе си. Мненията на вашите колеги може би са извънредно ценни, но вие не трябва да се облягате на тях и сами да оставате без собствено мнение. Губите много, като не сравнявате всяка точка от своята вяра със закона и свидетелството и така не виждате, нито оценявате истината такава, каквато е. (От „Свидетелства към Съботното училище“, стр. 47, Е. Уайт)

Никола Панайотов, Тутракан